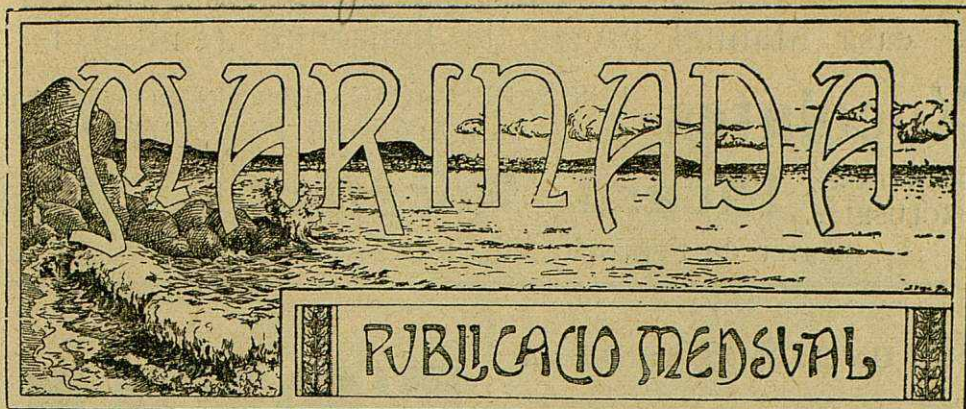

Agost 1928

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 pess. l'any; Estranger 6'50 pes

SUMARI

El flagell de les Gabarres, per Carles Rahola.—Cap al tard, (poesia), per Joan Gelabert.—A una rosa, (vers) per Josefina Jardí Codina.—Les necessitats ferroviàries de l'Empordà i de la Selva, per J. Daunis.—La festa major del ceguet, per J. Bruguer Cruz.—Monestir de Santa Maria de Ripoll (pròleg i apunts), per Josep M.ª Guàrdia.—Del carnet futbolístic—Publicacions rebudes
Crònica local.—Moviment del Port.—Registre civil

Preu: 50 Cts

LLORÉNS . Obradors Tipogràfics . Palamós

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la
casa Manuel Frères de Lausanne (Suïsa) i

Xocolates

PURES, DE CACAU, elaborades en el Convent
de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARI
EXCLUSIU :

Ricard Rocafort (SUCCESOR DE
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

CON UN EJEMPLAR DE LA

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Baillly - Baillière — Riera)

*tendrá más de trescientos mil
datos y señas*

de cuantos se dedican al Comercio, In-
dustria, Agricultura, Minería, Ganade-
ría, Profesiones, etc., en la extensa
y rica región catalana

**CUATRO PRECIOSOS MAPAS
EN COLORES**

1 TOMO

SÓLIDAMENTE ENCUADERNADO:
20 Pesetas

Franco de portes en toda España

Anuarios Baillly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.
Consejo de Ciento, núm. 240 - BARCELONA

**HOTEL
IBÉRICA**

Allotjament per dia 9 i 10 ptes.
Idem per llargues temporades a
preus convencionals :- Coberts
a 4 ptes. Es serveixen banquets
a preus moderats i també es
disposa de lloc per allotjar cara-
banes d'excursionistes amb un

ESPLENDIT SERVEI.

Comte de l'Assalt
Telèfon, 4915 A.
BARCELONA

SOLOS
RAPID

- Sí: MARIA...
ARTIACH.-

También la mesa del hogar modesto
se ve alegrada por la presencia de
la exquisita galleta
María ARTIACH

Inmejorable y económico desayuno
y exquisito y saludable postre, la
Galleta María ARTIACH ocupa un
lugar preferente en la mesa de toda
persona de buen gusto

Por abundante que sea su consumo
nunca fatiga el estómago, como
sucede con galletas de baja calidad

La Galleta María ARTIACH
es un alimento completo y económico

*Pruébela usted,
y se convertirá en su entusiasta consumidor*

*La galleta
popular*

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS

MARIA

Artiach

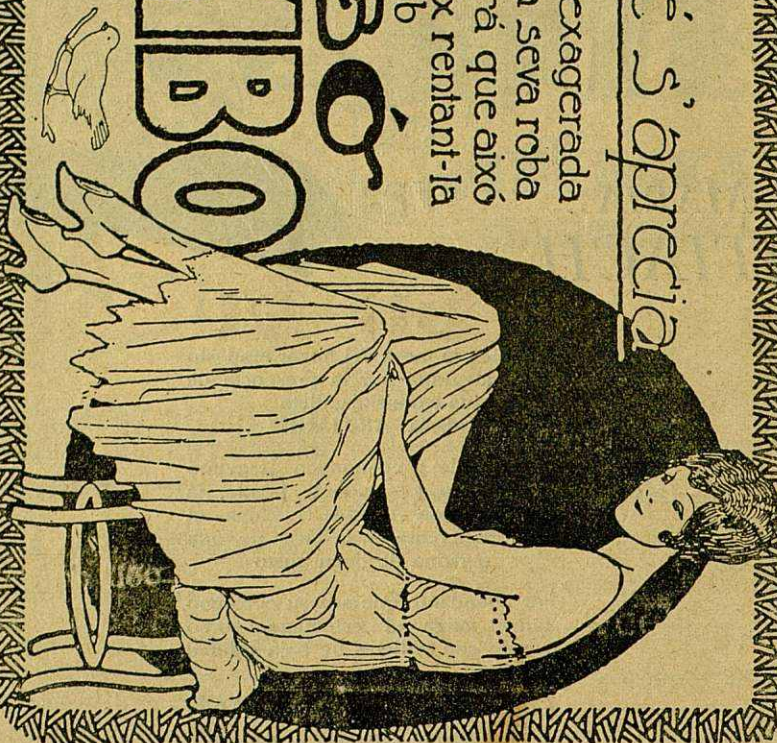
MARIA ARTIACH

Si voste s'aprecia

de tenir una exagerada
pulcritut en la seva roba
interior, sabrà que això
s'aconsegueix rentant-la
amb

**SABÓ
CHIMBO**

F. GARRIGA
Via Layetana 17.
BARCELONA

Cereals i
Gasolina

**J. LLOBERAS
GIROSELLA**

Palamós
Pi Margall, 26-28

ALFOMBRES

TAPISSERIES

LENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume **BARCELONA** :: Call, 21 ::
TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 113

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPISSOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken
CELLE (ALEMANIA)

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA
MESSERFABRIK REINSHAGEN
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

JACOB WEIL

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

Especialidad en fotogra-
dos para revistas y
catálogos

ALICANTE

N.º 8 Travesía
BELANDO

Fotografia TAULER

*Tota classe de treballs del
ram a preus econòmics
Desenrotllo de negatius i ti-
ratge de positives per a afec-
cionats :: Venda de material
fotogràfic — Servei dia i nit.*

Palamós

Carrer Moro, 7 (casa Bota)

Hotel i caf  TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la Estació,
del passeig i al costat de l'administració d'automòbils

Habitacions confortables-Esplendit sal  menjador

MAGNÍFICA SALA DE BANYS D'AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARATX

TELÈFON, 35

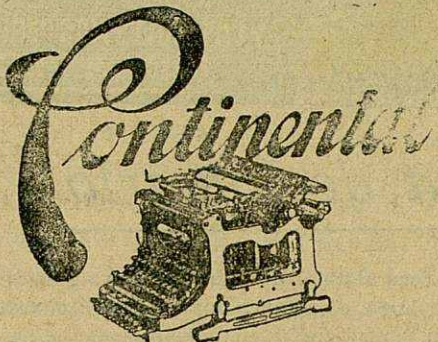
ORBIS, S. A. BARCELONA

F brica pròpia de mobles per oficines-multicopis-
tes -::- màquines per calcular i dem s invents
moderns per la oficina

Casa Central

Barcelona,

Clar s. n.  5

Direc. Teleg.

Orbis - Barcelona

Tel f. A. 458

Pa os "SORPRESA"

Per a conservar i donar lluentor a tota classe de metalls. De gran rendiment i utilitat per els particulars, joiers, argenters, etc.

Els panyos «SORPRESA» son els que han adoptat els músics per a la conservació i lluentor dels instruments met llics.

Res de gastar ingredients ni productes mal olorosos. Solsament fregant amb el panyo «SORPRESA» es treu llustre als objectes met llics.

El panyo «SORPRESA» es sec i per tant al usar-ho no embruta ni despedeix cap mal olor.

Demaneu preus i condicions al venedor a l'engr s

JOSEP FRANCH

Espanya, 20

GRANOLLERS

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, intercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por **Francisco Mandri**, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, Escudillers, 6, Barcelona

El flagell de les Gavarres

Absents de Girona per uns dies, ens han adolorit les noves del foc que ha devastat part de les Gavarres. Des de la mar blavíssima, sota un cel clar, vèiem dies enrera, cap a la banda dels Angels, una fumerola llunyana, de color de cendra, que ens crèiem que era la d'un de tants focs com hi ha hagut aquest estiu per les muntanyes de la nostra terra. Poc podem pensar-nos que l'incendi fos tan paorós, que destruís arbrats, masies, i conreus, que deixés tanta de gent en la misèria i la desolació.

No fa pas gaire temps que recorriem les Gavarres, i quedàvem encisats davant els boscos immensos d'alzines sureres, i vèiem la gent que feinejaven tranquil·lament a l'entorn de les cases de pagès, i contemplàvem qualche ermita solitària dalt d'una carena... Ara alguna d'aquelles boscúries que semblaven invulnerables i eter-

nes ha estat convertida en un munt de cendres, hi ha masies arrasades, i fins i tot alguna ermita, refugi de caminants pietosos, ha quedat completament destruïda. El mateix santuari dels Angels, que s'albira de lluny com una polida i blanca urna de pietat posada amb tota cura al cim d'un turó, ha estat en perill... "Hom troba, ens escriu un amic des d'allí, gent sense llar, que sembla que encara no se sap avenir de la magnitud de la catàstrofe. Hi ha propietaris que ahir eren molt rics, envejats pels que creuen que no hi ha millor do que el de la riquesa damunt de la terra, i ho han perdut tot o quasi tot. Les cases socarrimades pel foc constitueixen un espectacle dolorós i punyent. Dirieu que ha passat com un mal vent per aquell bell tros de la nostra Selva. I encara després de tot, hem de donar gràcies a Déu, car no hem de plorar cap desgràcia personal."

Som ben petits, els homes, que no podem evitar aquestes grans flagells; som ben petits, i hem de confessar la nostra impotència davant la formidable puixança destructora d'una minúscula guspira que, atida pel vent, pot arribar a produir la devastació d'una esplèndida contrada.

Malgrat la nostra petitesa, hem de reaccionar davant el dolor i la misèria. Si no podem evitar el mal, hem de procurar almenys que minvin les seves terribles conseqüències. No hem pas de plegar-nos de braços i ajupir-nos resignats sota la fatalitat. Recordem aquell mot sublim de Bolívar sobre les ruïnes de la ciutat destruïda pel terratrèmol: "Si cal, lluitarem també contra els elements!..."

Aquest flagells més aviat haurien d'ajuntar-nos a tots per a dominar les forces orbes de la naturalesa, en lloc de matar-nos els uns als altres en guerres enceses per l'odi, per l'afany de la conquesta o per baixos interessos.

Però ara no es tracta pas de fer filosofies sentimentals amb motiu de l'incendi de les Gavarres. Ara hem d'acostar-nos a la realitat viva, dolorosa, palpitant i sagnant, per comptes de defugir-la. Massa sovint que podem fer-les aquestes filosofies! El que cal avui és córrer a ajudar els qui després d'haver treballat tota la vida, es troben

de sobte sense llar, sense mobles, sense roba, sense eines de treball, i van d'ací d'allà pels camins coberts de cendra.

Nobles veus s'han alçat aquests dies, arran de l'incendi de les Gavarres, entre elles la del gran Ruyra, un dels propietaris perjudicats. Nosaltres i ajuntem la nostra. La tragèdia de les Gavarres en cendres no pot deixar indiferent ningú que estimi aquestes terres i senti el manament de la solidaritat humana.

Ajudem als qui ho han perdut tot. Sol·licitem l'ajut dels Poders públics, de les corporacions, dels poderosos... que demà per un mal fet, podrien trobar-se també com els propietaris de les Gavarres. Demanem el concurs de tots els homes de bona voluntat.

No vulguem que cap d'aquells bons treballadors de la muntanya, reduïts avui a la més espantosa misèria, esdevingui un vençut, un desesperat, un captaire que es veu obligat a demanar, per l'amor de Déu, un mós de pa; car això fóra una vergonya per a tots, i tots tenim el deure d'evitar-ho, de la millor manera que sigui possible, atesa la importància del flagell que ha arruïnat part d'una de les contrades més riques i més formoses de la Selva.

CARLES RAHOLA

Cap al tard

Ja el sol s'ha fos, deixant de foc petjades
dalt dels cimals i al blau mantell del cel;
de l'alt serrat ja baixen les ramades
i en la buidor hi apunta el primè estel.

Es l'hora del repòs, i l'ocellada
s'afanya en ajocar-se bosc endins;
Natura apunta el son assossegada
i el cant vibrant del grill vetlla els camins.

Del llogarret proper a la carena
la veu de la campana es va escampant;
i un vell que ve del tros i el parell mena,
fitant al cel sa mirada serena,
l'oració, a flor de llavi, va resant.

JOAN GELABERT i CROSA

Setembre de 1926.

A una rosa

Tinc una rosa xamosa
que d'amor és bell present,
de color és roja i flairosa
d'un perfum qu'em parla d'ell.
La guardo dintre una arqueta.
com el més preuat tresor:
així no perd la floreta
son perfum encisador.
A la nit quan tot és calma
i tot roman en repòs
en una silenciosa cambra
trec la rosa del seu clos.
I besant la rosa bella
¡O, miracle de l'amor!
als meus petons la poncella
pren de nou vida i color.

JOSEFINA JARDI CODINA

Madrid.

Les necessitats ferroviàries de l'Empordà i de la Selva

Amb motiu dels estudis que s'estan portant a cap per a la construcció del ferrocarril Ripoll-Olot-Figueres, plau-me donar algunes dades de les vicissituds que han sofert els diferents projectes per a unir les comarques del Baix Empordà i de la Selva, mitjançant un ferrocarril de via ampla, a la xarxa general espanyola.

El primer projecte fou estudiat per l'il·lustre i malaurat enginyer D. Teodor Merli de Iturralde, essent el difunt avi matern del qui això escriu, D. Josep Ferrer, junt amb el també difunt D. Josep Barris, un dels entusiastes d'aquell magne i malhaurat projecte.

Es tractava d'unir per mitjà d'un ferrocarril de galip espanyol (1.672 m.) Caldes de Malavella amb Figueres, passant per Sant Feliu de Guíxols, Palamós, Palafrugell i Torroella de Montgrí.

El carril de 86 Kms. de llargada era pressupostat, entre expropiacions, explanacions, túnels, obres de fàbrica i material fix i mòvil en quinze milions de pessetes o sia 174.418 Ptes. per kilòmetre, i els productes bruts de l'explotació eren calculats en 21.500 Ptes. per kilòmetre i els nets en 10.500 Ptes.

Solament pot explicar-se per les ineludibles necessitats d'esmerçar tots els capitals comercials en el foment de la tot just naixent exportació tapera,

la no construcció de dit carril, la qual a més d'un bon negoci, tants beneficis hauria reportat a la comarca, com anem a demostrar:

Productes calculats del F. C. Caldes-Figueres:

Brut per Km. 21.500 Ptes.

Net per Km. 10.500 Ptes.

Promig de la Cia. del Nort:

Brut per Km. any 1900, 29.500 Pts.

Id. per Km. any 1913, 42.000 Pts.

Promig de M. Z. A.:

Brut, any 1900, 25.500 Pts.

Id. any 1913, 36.500 Pts.

Com es veu, el producte net d'aquestes poderoses companyies l'any 1913 prop de 23 milions cada una, no arriba a 10.000 Ptes. km. que fou el calculat per D. Teodor Merly, en el carril estudiat, i no obstant, les companyies Nort i M. Z. A. són considerades com dos èxits de la indústria carrilera a Espanya.

Aquest projecte no pogué realitzar-se per falta de mitjans econòmics.

El segon projecte, dit estratègic, era el de 1912, Blanes a Vilajuiga, quin galip havia d'ésser l'internacional (1'435 m.) i del que el malaurat patrici D. Enric L. Roura i Vilaret digué en presència del qui això escriu, a les hores tot just un infant, que havia trobat una casa anglesa que mitjantçant la garantia del 5% d'interès

del pressupost del projecte (28 milions de pessetes) que abonava l'Estat, s'encarregaria de la construcció i explotació, posant com a única condició la lliure franquícia arancelària del material fix, mòvil i de tracció.

Malauradament els pronòstics del Sr. Roura i Vilaret, que sabia el molt que pesaven els interessos dels Alts Forns de Vizcaya, a pesar de no construir-se encara locomotores a Espanya (puix en 1920 hagueren de comprar-se'n 129 a Alemanya per al Nort, M. Z. A. i Andalusos), sabia que la mania proteccionista, privaria a ambdós, Estat i Comarca, d'incalculables beneficis.

El mateix projecte dit estratègic, fou posat de bell nou a l'ordre del dia essent el Sr. Ventosa i Calvell ministre de Finances (1918) qui obtingué del titular de Foment Sr. Alcalá-Zamora que fos posada a subhasta la construcció del carril mitjançant la garantia per l'Estat del 5 % d'interès del projecte antic (28 milions de pessetes). Era impossible amb l'annualitat de 1.400.000 ptes. que fornís l'Estat llençar l'emprèstít necessari per dita construcció puix el promig de construcció per kilòmetre, incloent el material mòvil i de tracció havia passat de 250 000 ptes a més de 500.000 ptes. La subhasta no cal dir que quedà deserta.

Em permeto cridar l'atenció dels representants comarcals, a la Diputació Provincial, principalment a D. Fèlix Ribera, sobre l'absoluta necessitat que aquesta obtingués de l'Estat i subvencionés l'estudi altra volta del carril d'ampla internacional, Blanes-Frontera, que deuria ésser elèctric, puix és de sobres sabut que la tracció a va-

por no permet rampes de superior inclinació a 20 per 1000, essent les mitjanes a Europa de 10 per 1000, i en canvi la tracció elèctrica permet sobrepassar aqueixes pendents, a l'ensem que rendeix un coeficient d'explotació menor, encara que el cost de primer establiment sigui més crescut.

En un viatge que vaig fer fa pocs anys per Extremadura vaig comprendre el perquè dels sorollosos fracassos financers dels carrils Madrid-Cáceres Portugal, i particularment de la línia dita del'oest (Plasencia-Astorga), quina línia, de construcció rudimentària sense balastre en molts trams, travessant la província més despoblada d'Espanya, amb escassa agricultura i mineria, no es comprèn fos construïda com no fos per la col·locació per la Banca i Metalurgia estrangera de material mòvil i de tracció a preu elevat.

Per la importància suro-tapera comarcal i l'enorme riquesa agrícola del pla de Torroella i Figueras, a més de la molta importància del port de Palamós que ha passat a ésser el tercer de Catalunya, m'atreveixo a dir que seria un bon negoci, per la poderosa M. Z. A. esmerçar part de les seves reserves en la construcció del carril d'ampla internacional Blanes-Frontera, i qui sap si més tard posant un tercer rail, o estrenyent la línia Blanes-Barcelona, podrien arribar els trens internacionals a Barcelona com ho faran aquests per la vinenta Exposició en la línia internacional en part de l'Estat i en part del Nort, Puigcerdà-Plaça de Catalunya.

J. DAUNIS

(De Baix-Empordà)

Espectacles del món i de la vida

La Festa Major del ceguet

El sol que de bon matí havia sortit petit i espurnejant de son breçol, l'immensitat del mar, ara com un vell que lassat busqui son fossar, camina feixugadament vers l'ondulant serra i dirigeix a la terra els seus pàl·lids reflexes, amarant-ho tot d'un to trist i melangiós com trist i melangiós és el seu rostre esgrogueït i emmalaltit.

Capvespre de Festa Major!

Tot és gatzara, tot alegria! Perquè serveixen les festes sinó per divertir-se? Perquè volguer entristir amb pensaments i cabòries, pessimistes i filosòfics, fins de templança, un jorn que es presenta falaguer i alegre?... Què importa al món que sigui precis arrancar les alegries d'un conjunt que es una barreja d'elles i de penes, i que moltes voltes agafant unes també segueixen les altres!

Alegria, gatzara, fruïr en pocs mots, oblidar lo que s'és...

I tothom diu lo mateix, aquest tothom que no és ningú, pobre Marioneta de drap que balla grotescament a les estirades d'un senzill fil...

I omplen l'espai el bruit de xiulets, músiques, veus de propaganda, crits, rialles...

Tothom disfruta; tots som folls actors d'aquesta comèdia, amb caires de tragèdia, qu'és desenrotlla entre els

bastidors d'un escenari bell i pur: la Natura.

Ella solsament segueix pausadament impassible, les lleis que li fóren dades per el savi Etern... Què li importa a ella els desvaris dels homes, pobres éssers, perduts en l'immensitat dels espais! Ella continua sempre igual, sempre immutable, sempre lligada a les exactes lleis del Infinit.

El mar desgrana sa dolça cançó d'enyorament, sa cançó sempre la mateixa, unes voltes enfurismada, altres melangiosa: «Tot ve..., tot passa», que comença amb clam esglaiador, la poderosa ona que alça en l'horitzó sa testa coberta d'escuma, i que fineix amb dolç murmur de desfallença, humil, feble, que es desfà i es fon...

Els plaers embafen. Cansat de correr el passeig amunt i avall, ja finides les ganes d'admirar cares boniques, proposo als meus dos acompanyants seure una mica. Em diuen que ells volen seguir el seu caminar.

—Bé, doncs jo em quedo aquí, en aquest banc, perquè estic rendit; dintre mitja horeta veniu a buscar-me.

—Molt bé, així ho farem.

Veig com els meus dos amics s'allunyen, parlant i bromejant. M'els miro somrient.

El fressejar continua al meu entorn. Resto un moment amb la vista fixa en

un grup de bordegassos que gesticulen barroèrament, i esclafeixen en grolleres riallades.

De sobte, barrejat amb el bruit empipador, arriba fins a les meves orelles, afeblit per la distància, quelcom que no és pas un testimoni d'alegria...unes notes tendres, suavíssimes, un plor! arrancat de les cordes d'un violí.

Ràpid dirigeixo els ulls al meu entorn.

Però tot és gent que canta i gent que riu!

El busco amb vertadera fruïció, al autor d'aquelles notes que segueixen com un rosari de pregon sofriment.

Al fi, veig arreconat en una paret un nen esmarrit, d'uns 14 anys, descalç i de miserable vestimenta i que en els seus braços té aquell instrument quals notes m'han arribat fins l'ànima. L'esguardo llargament, i ell segueix tocant dolç, molt dolçament, el seu violí.

A sos peus té una gorra, no menys greixosa i espellifada que el seu vestit. Però no. Les almoines no hi cauen; passa la gent i ni menys mira al nin, inútil desferra de la vida! Els vianants, els que busquen el plaer, els que riuen amb el riure del gosar, no hi paren ment en tristeses. A voltes hom s'el mira i diu bo i xuclant el seu cigar:

—No sé perquè fins en les Festes Majors han d'haver-hi pobres: Jo ho prohibiria.

Voleu sapiguer el perquè? Per veure si cauen algunes engrunes, del àpat de la bèstia; per veure si aquells que's gasten diners i més diners en coses banals, s'en recorden dels que

no'n tenen ni per menjar un mos de pa; per fer veure on podem anar a raure; per veure, en fi, si encara resten fibres sensibles en els cors, molts d'ells devinguts de pedra per el vici. Els que sols gosen del riure de les comèdies, què en saben de l'amargor de les tragèdies!

I tots passen, però tots indiferents.

Al fi el violí del nin callà. Les notes no ressonaven en la buidor dels cors. El clam del dolor no pogué lluitar contra el bruit bestial del plaer.

Em vaig atansar a l'infant. El vegí estrènyer l'instrument contra son pit; una llàgrima li rodolava per ses pàl·lides galtes i restà titil·lant damunt sa rústega vestimenta.

Palplantat, fret, sentint com la sang s'em glaçava en les venes, vaig restar breus moments davant d'aquell pobre ésser. No m'atrevia a interrompre aquell plor tant sincer, que al cap, les llàgrimes són un bàlsam.

Al fi vaig decidir-me.

—Escolta...

Els mots se'm glaçaven a la gorja.

Ell aixecà poc a poc el rostre, una cara formosíssima!; una pinzellada d'estranyesa, que s'esvaí promptament, cobrí les seves faccions, i m'esguardà fixament movent la testa...; els seus ulls eren tancats a la llum per sempre.

—Ets cec? li vaig preguntar sens esma per dir res més.

—Sí, de naixement.

Aquests mots qu'encloïen tota una vida curulla de tenebres i de tristot, els sentia repercutir sobre el meu cor com altres tants cops de martell... ¡Cec!

I el pobre em contà tot seguit una vida de misèries, un vertader teixit d'amargures.

—La meva mareta volà al cel a¹ dar-me la vida,—em digué eixugant-se una llàgrima—, una vida curulla de foscor i de dolor. Des d'el primer jorn de ma existència, fugiren dels meus ulls la llum i el color.

I seguí un enfilall de desgràcies no sé quina més punyenta.—El meu pare, acabà dient, morí l'any passat. A n'ell dec lo poc que sé de música i el meu violí l'únic company meu aquí en la terra, junt amb el Fidel—, em digué fent-me notar la presència d'un gos que estava a poca distància.

Prenguí comiat del ceguet, posant en la seva mà una almoïna.

Vaig allunyar-me amb recança d'aquell infant, quals mots m'havien arribat tan al fons. Al girar-me quelques vegades, el vegí amoixant dolçament el llustrós pel del gos, que llepava agraït les mans del seu pobre amo.

Un grup de bordegassos interrompí amb llurs veus l'immens benestar qu'embolcallava la meva ànima.

—Vatua...! He deixat un nap en la parada d'aquell ximple.

Un somris d'amargura aparegué en el meu rostre. Quants diners malgastats en coses trivials i a voltes perjudicials! Quants pocs ben gastats per socórrer als miseriosos.

Una volta més dirigí el meu esguard vers aquella gentada que buscava el plaer gastant els seus cabals...

El mar seguia sa eterna cançó, devinguda un clam, clam de Déu, que semblava dir als homes: «Insensats, el vertader fruir no's troba en els desvaris, es troba practicant el bé, en les accions altruistes. Elles depositaran en vostre cor tota l'immensitat de dolçor que suposa la satisfacció del deure complet que resta per sempre més dins vosaltres com un bàlsam encoratjador. Els excessos amb el temps sols hi depositen fàstic i remordiment, que fineix per corrompre vostre cor i vostre caràcter. Recordeu sempre aquelles paraules; «Estimeu-se els uns als altres».

JOAN BRUGUER CRUZ

Festa Major de 1927.

Pefits apunts per l'història del Monestir
de
Santa Maria de Ripoll

Pròleg

Lector amic, encertadament diu en J. Vallés i Pujals en son llibre d'or "Elogi de Catalunya" "L'adoració dels nostres excursionistes per la terra i la muntanya i les fonts i els avencs i els monuments... seria quasi un cas de panteisme sinó fos una eclosió imensa de patriotisme"

Llegits aquests mots, que són síntesi dels deures de tot bon excursionista, resten balderes les paraules que tenia pensades per aquest pròleg com per ensinistrar-te en la matèria d'aquests pobres apunts meus adquirits en una de les excursions portades a cap per la comarca del Ter pel modest centre «Agrupació Excursionista Jovent D'Ara» que m'honoro en presidir.

No són aquestes ratlles—que ben impreses llegiràs a MARINADA, quina publicació és l'avantguarda de les aspiracions de tot aquell bé de Déu de industrials i treballadors pobles enclavats en la graciosa i magnífica costa brava—unes fulles qualsevols, no, són un troç d'història pàtria, són una mica

d'ànima nostra, un troç de cel blau de Catalunya, la terra més deliciosa i espiritual que Déu ha creat.

Estan recollits metòdicament i a base d'una continuada voluntat excursionista. Són fills d'una constància poc trobada i vénen humils i amorosos a omplir el buit de la teva consciència de ciutadà treballador, d'excursionista amant de les coses pàtries; perquè tu, excursionista com ets, deus conèixer-les amb millor perfecció que els altres perquè ta missió és seguir la terra i únicament seguint la terra és factible l'estimació fins a l'heroisme com d'una manera admirable ho ha definit l'esmentat autor de «Elogi de Catalunya»

No em guia el donar a llum aquestes ratlles, altre desig que el de fer conèixer les belleses de la pàtria, perquè així potser l'estimarem una mica més del que l'idolatreu avui, quin pagament seria el millor que jo podria obtenir de vosaltres, amics llegidors.

Afectuosament,

JOS^EP M.ª GUARDIA

Apunts

Ripoll és la Covadonga Catalana i Jofre el Pelós, el Pelai ardit de Catalunya que amb una valor inimaginable pogué destruir les arrels de la mitja lluna imposant arreu la senyera gloriosa del nostre Redemptor.

Ripoll és per excel·lència l'Escolial, el Poblet, el Santes Creus Gironí. Perquè com aquests cenobis, guarda religiosament i a través les mutacions de l'història i els fets polítics, les cendres d'aquells nostres comtes i reis que eren l'encarnació viva del poble; doncs a la noblesa del seu títol hi havia la figura del capdell que ple d'aquells sentiments vivíssims d'amor a la pàtria donava confiança als seus exèrcits i d'aquí la continuïtat de les victòries que assolí.

Diuen les cròniques i pergamins, que per un vertader miracle encara es conserven, que en el segle sisè governant el Monarca Visigod Recaredo primer, els frares de l'ordre de San Benet o propiament dits benedictins, visitaren les formoses valls del Freser i Ter i en elles hi establiren un monestir i un temple, quina singular devoció era adreçada a la Verge Sobirana, mare i advocada de pecadors i redemptora d'esclaus.

No ens resta tampoc desconegut, ja pel nostre afany d'investigació ja per les explicacions oïdes al mestre en l'escola, que la dinastia o govern visigod acabà l'any 875 en aquella dissortada batalla de Guadalete en que la mitja lluna guanyà als exèrcits espanyols.

Els monjos de Ripoll decidiren abandonar el monestir per por de caure a les mans de tan terribles adversaris, però abans resolgueren amagar l'imatge de la Verge per a lliurar-la de possibles ultratges per part dels sectaris de Mahoma que amos ja de tota la major part de nostra terra cometien les mil barbaritats vinguessin o no a tom.

Veiem amb força gratitud quan després d'un reguitzell de lluites i més lluites, els monarques francesos aconseguïen durant el segle vuitè un bon pilot de victòries sobre l'host musulmana, logrant posar un xic de tranquil·litat i pau a la nostra terra.

Durant aquest període de clemència i llucant-se a l'horitzó l'arc de Sant Martí com un signe de pau, el Monestir i l'església de Santa Maria de Ripoll es tornaren a reedificar i ésser objecte de significants actes de pietat i de devoció per part de nostra gent, com per sol·licitar del cel clemència.

Veiem també que en aquests temps benignes es cultiven els camps i s'hi sembra en ells blat i llegums, es planten ceps i arbres fruiters apropiats al clima obtenint-se bones collites.

En els anys 814 i 816 trobem que Ludovic "Lo pio", confirma en dugues escriptures diferents la propietat d'aquest monestir.

Més la pau no durà gaire i en 28 de Febrer de 814 a la mort de Carlo Magne els àrabs comencen un nou període de lluites i guerres sangonents; Ripoll, com altres tants monestirs de nostra Catalunya, sofri els consegüents

danys que solen portar aquests esdeveniments de glòria de les armes, quedant reclòs a una sèrie de malestars fins que Jofre el Pelós portat per sa fe i son natural entusiasme logrà conquerir per sempre la nostra Pàtria.

Restablert la pau i tranquil·litat pel valerós comte; Jofre en acció de gràcies a Déu mana reedificar el Monestir de Benedictins de Santa Maria de Ripoll i en 20 d'Abril de l'any 888 en companyia de sa muller Widinilla i no Winilda com han dit alguns historiadors, assistí a la consagració d'aquesta Basílica regalant al Monestir un gran nombre de masies, viles i parròquies.

No content el comte Jofre amb aquest oferiment i desitjant fer públic el seu agraïment a Déu amb motiu de la victòria assolida veiem com al seu consentiment entra son fill Rodolf com oblat en el dit Monestir de Ripoll i sa filla Emma de mare priora en el celebrat Monestir de Sant Joan de les Abadesses.

L'odem deduir d'eixa ofrena, que molt deia a favor del gran comte, que el sentiment religiós d'aquella època era senzill i sincer sense les ficcions ni les conveniències d'avui, puig naixia del cor dels ciutadans voluntariament: era aquella creença cega en l'altra vida que el feia resignat i feliç sota la confiança i protecció d'un Ésser Totpoderós i Magnànim, de Déu, que regia i regeix amb una sabiduria increada totes les coses de l'univers: i aquesta llei d'amor, aquest ordre natural en totes les coses bellament capit per aquell poble creent i fervorós, s'extenia entre els grans i els petits, entre els savis i els ignorants, entre els rics

i els pobres i a tots agermanava sota els mateixos doblecs d'una bandera, motiu que fortaleixuts per la fe caminessin sempre de triomf en triomf i de glòria en glòria.

I és sols per aquest mitjà que s'ens fa intel·ligible com durant el segle mitjà l'idea de l'art i de la cultura fou obra principal i exclusivament de la gent religiosa...i les victòries assolides pels cristians sobre els seus temibles adversaris eren exclusivament degudes, com ja havem esmentat poc abans, a la gran fe; aquella fe cega que els batalladors i sos capdills tenien posada en aquest Déu creador que com bondados pare i amb generositat sens límits els protegia i els omplenava de tota mena de favors.

Ha d'advertir-se que, com molt bé diu en J. Vallés i Pujals en son llibre "Elogi a Catalunya" (Barcelona 1928 segona edició. Llibreria Catalonia pàgina 205) aquesta basílica s'engrandí i consagrà de nou diferents vegades: l'any 935, després l'any 977 i finalment l'any 1032 en que aparegué la gran Basílica i Monestir.

Els monjos de Ripoll amos i senyors de l'aigua del riu Fresser des dels molins de Jemmella en la Corba fins a son aigua-barreig amb el Ter o Tech dessobre la Font viva, construïren a l'any 948 el molí hidràulic, sèquia que com per a provar la veritat dels fets històrics encara subsisteix i quin canal que fa el recorregut des de Campdevàrol per espai de més d'una llegua fertilitza abundantment les hortes i camps d'aquella contrada riallera i ubèrrima, on tot parla d'història i grandesa.

JOSEP M.ª GUARDIÀ
(Seguirà)

Del carnet futbolístic

Dia 12 d'Agost

Palamós S. C., 5 - C. D. Llagostera, 1

Un partit que difícilment l'havia de perdre el nostre equip, tot i presentar dos reserves.

No direm pas que el Llagostera, (malgrat la seva novella formació) sigui un equip dolent ans al contrari, doncs ens forní una actuació digne de la seva vàlua.

La primera part de l'encontre fou bastant alterna, potser més favorable als palamosins que trobaren un ferm puntal en el marc llagosterenc doncs Gauchía es lluí parant diversos trets de la nostra davantera. En aquest primer temps no es marcà cap goal.

La segona fase fou d'un assedi gran a la porta contrària, i mitjos, defenses i porter hagueren de lluir les seves habilitats no poguent, però, impedir que els locals marquesin 5 goals obra de Ribera, (1) Molla (2) i Rosalench (2).

El de l'honor fou marcat un minut abans de finir l'encontre.

* * *

Dia 15 d'Agost. Copa «La Florida»

Palamós S. C. 0 - C. E. i D. A. 1

Una gran expectació havia despertat aquest match a jutjar per l'entusiasme i l'afluència de públic que acudí al camp.

El marcador assenyala al final un a zero favorable als visitants i per tant quedaren

guanyadors de la copa. Val a dir que el Ceida ens decepcionà completament. Pecàriem d'injustos si no diguessim que el partit el guanyà moralment el Palamós; en són proves ben palpables el gran domini que exercí aquest equip durant la 2.ª part, que obligà al Ceida a mantenir-se en una actitud defensiva per aguantar l'avantatge que obtingué al començ del segon temps marcant el seu goal en ocasió d'una escapada de Buxó que sabé aprofitar la descolocació dels defenses, doncs es trobaven a mitg camp.

La gran empena de la davantera groc-blava molt ben secundada pels mitjos assetjà contínuament a Soler i desbordà als mitjos i defenses ganxons que's vegeren obligats a cedir 6 corners que malgrat tirar-les estupidament Roger, dissortadament no tingueren efectivitat.

No ressenyarem el match però sí donarem al llegidor quelcom dels nostres apunts:

Rosalench tirà un penalty que fou blocat per Soler. Molla en una de les moltes arrencades fantàstiques, engegà un xut a l'angle que tocà al pal miraculosament. Altre cop de cap del mateix jugador el parà Soler. Rosalench, davant de porta feu moltes combinacions i juntament amb Ribera i Aliu forniren un gran partit.

Mayor deturà algún tret de Colomer i Mollà amb molt d'encert. D'àrbitre ho feu En Canals de St. Feliu i els equips s'a rrengleraren així:

Palamós S. C. - Mayor, Dimas, Dispès, Gou, Company, Ventura, Aliu, Ribera, Rosalench, Molla i Roger.

Ceida - Soler, Capdevila, Carreró, Vilata, Romaguera, Gimbernat, Esteva, Colomer, Mollà, Buxò i Albó.

* * *

Dia 17.

Palamós S. C., 1 - U. S. Bisbalenca, 2

Al camp de La Bisbal fou jugat aquest partit que revestí caràcter de gran esdeveniment, doncs els bisbalencs sigueren reforçats per notables jugadors.

El gran tren que s'imprimí a la lluita donà lloc a vistoses jugades que foren portades la major part pels palamosins. La primera part acabà amb empat a un gol obtingut per Ribera.

En la segona, Costa, de penalty marca un altre punt pels bisbalencs. L'àrbitre bisbalenc influí amb sos desencerts en el desenllaç del match, que el podia guanyar sobradament el Palamós.

* * *

Dia 19.

Palamós S. C., 3 - Olot F. C., 2

En aquesta jornada es traslladaren els palamosins a Olot per contendir amistosament amb l'equip d'igual categoria.

Com hem apuntat més amunt, guanyaren els palamosins per 3 goals a 2, obtinguent-ne 2 l'Olot a la primera part i empatant el Palamós per mitjà de Ribera.

Al segon temps, per mitjà de Rosalench convertint en goal un penalty, el Palamós obtingué el tercer punt que li donà la victòria, puig abans d'acabar-se el match els olotins plegaren el ram—, com vulgarment es diu.—L'àrbitratge no molt acertat i el terreny en molt males condicions a causa de la pluja caiguda abans del partit. L'equip guanyador el composaren: Mayor, Dimas, Gay, Gou, Company, Ventura, Molla, Ribera, Rosalench, Thorman i Roger.

Es tiraren 11 corners als olotins i 1 al Palamós.

En la mateixa jornada i en el nostre terreny jugaren el reserva local i S. C. de

Cassà guanyant els nostres per 3 a 0 obtinguts a la 2.ª part per Valls, Napoleón, i Narcís.

* * *

Dia 26.

Palamós S. C., 2

U. S. Bisbalenca, 0

El que passà no es pot conceptuar amb el nom de «partit de futbol», doncs solament es jugà 10 minuts puig els bisbalencs — segurament es veien la «débâcle» al damunt — abandonaren el camp protestant dels dos goals que el Palamós en legalíssimes jugades els hi havien entrat.

S'originaren moltes discussions i hi hagueren bastants d'incidents, doncs al camp hi havia una nodrida representació de bisbalencs que vingueren convençuts de la victòria llur.

Malgrat els reforços palafrugellencs importats, l'equip bisbalenc durant aquests 10 minuts no donà pas la sensació d'un gran equip. Ans al contrari i per això trobem *encertada* la seva actitud de retirar-se del terreny(?), pesi als deures que tenien amb el públic.

Encara no havien transcorregut 5 minuts que Molla s'apodera de la bala, la passa a Roger que centra a Rosalench el qual empalma un xut fantàstic que desvia difícilment Soler a corner. Tirada per Aliu es rematada alta. Els bisbalencs incorren en mans dins l'àrea i en mig de grans protestes dels mateixos, Rosalench el converteix en el primer punt. El Palamós domina nefament teixint boniques combinacions per ambdues ales; Aliu centra entrant al remate Ribera marcant el nou goal. Grans protestes per part dels bisbalencs que pretenien que el gol s'havia fet amb la mà i després de molt discutir s'acabà el partit, deixant demostrat que de continuar, la victòria hagués somrigut als palamosins per un elevat desnivell.

* * *

El dia 2 de Setembre s'efectuà un partit d'entrenament a base de dues seleccions del primer i reserva locals. Guanyà la selecció (A.) maillot groc-blau per 8 goals a 2 a la selecció (B.) maillot vermell. Ambdues se-

leccions feren un bonic partit que fou seguit amb viu interès pels espectadors.

* * *

El prop-passat diumenge dia 9 jugaren amistosament en el nostre terreny l'equip local i un combinat de l'Unió Sportiva de Sant Andreu.

Després d'un bonic encontre, que tingué fases força interessants, guanyaren els visitants per 2 goals a cap.

El Palanós es presentà sense algun dels seus elements i els substituïts feren amb bona voluntat el que pogueren per complir llur comès.

C. A. M.

Publicacions rebudes

Hem rebut l'esplèndit Extraordinarietat per «El Bisbalenc», que a més d'una copiosa informació gràfica, ofereix un sumari ben interessant. Lloable a tot dir és aquesta tasca portada a cap per la Redacció d'aquella Revista a la que felicitem ben sincerament.

També hem rebut, vistosament abillat en número de Festa Major, l'Extraordinari de «La Gralla» de Granollers, la bella ciutat vallesana. D'una presentació esplèndida se us ofereix ja com un volum atractivol i no quedeu defraudats en endinsar-vos en les rialleres planes interiors. Tot, en conjunt, us palesa una maduresa insuperable, tan en la part literària com en l'aspecte gràfic.

Vagi la nostra més coral felicitació.

MONOGRAFIES MEDIQUES

«Els cossos estranys de les primeres vies digestives i respiratòries,
pel Dr. Lluís Sunyé i Medan

Es el fascicle 16 corresponent al mes de Març. La llista bibliogràfica d'aquesta col·lecció científica s'enriqueix amb l'aportació d'aquesta obra del Dr. Sunyé i Medan, savi especialista en malalties de nas i orelles.

L'entrada de cossos estranys en les vies respiratòries i digestives és un fenomen freqüent i moltes voltes per la rapidesa i violència dels símptomes i perills que porta, no dona temps a la cerca de l'especialista i és el metge general que té de trobar una solució immediata a una solució compromesa o quan menys d'un dramatisme emocionant pels que envolten al pacient. Ensinstrar-lo per aquests

cossos estranys és el propòsit d'aquest fascicle.

Es un treball acurat de pràctica mèdica; l'autor hi aporta el mestratge de la seva experiència personal vastíssima. Assenyadament alligona l'actuació del metge en cada cas segons el lloc de detenció del cos estrany i dona regles, algunes d'elles originals seves, així com també descriu alguns instruments de la seva invenció.

Aquesta Monografia il·lustrada amb 18 grabats intercalats en el text, com totes les altres de la col·lecció, és d'una claredat i concisió exemplar.

En el Noticiari s'hi publica: «La feina a fer» de J. Agudé i Miró. «L'homenatge al Dr. Briansó a Reus—l'hora de la justícia», del Dr. J. Mestres. Hospital de la Sta Creu i de Sant Pau—4.ª conferència pel Dr. Lluís Elies; Sarocrinina». Com un historiador mèdic veié a Bernat Metge».

MONOGRAFIES MEDIQUES

«Alimentació del nen durant la primera infància
pel Dr. Salvador Goday

La Monografia del Dr. Salvador Goday, metge numerari de la Maternitat de Barcelona, és un bell treball producte d'una vasta i aciençada experiència.

Científicament és un llibre acabat. L'estudi de la fisiologia digestiva del nadó i de la ració alimentària en les seves valors qualitativa i quantitativa en són un exemple pel seu mètode d'exposició i per la profunditat de les seves idees.

Crònica local

Reproduïm en el lloc frontal d'aquest número, l'article «El flagell de les Gavarres», de l'eminent escriptor Carles Rahola, publicat un d'aquests darrers dies a *La Publicitat*. Ajuntem la nostra modesta veu a la seva, bo i reconeguent el deure que tenim tots de prodigar pietat als nostres desvalguts germans empordanesos.

* * *

Talment com anunciàrem en el darrer nombre, tingueren lloc en nostre port les regates organitzades per el R. C. Marítim de Barcelona, que foren molt lluïdes, especialment en l'hora de l'arribada des de St. Feliu i en les regates al triangle del dia següent, en què no obstant, la manca de vent privà de que l'espectacle fos tan sucós com esperàvem.

* * *

A la nit del mateix dia de les regates, els elements dels yachts foren obsequiats amb un ball al Casino «La Unió», quina sala oferí aquell dia un aspecte brillantíssim.

* * *

Bon contingent ha fornit Palamós en la passada festa major de St. Antoni, que enguany s'ha vist força animada.

* * *

La companyia Vila-Daví del Teatre Romea de Barcelona donà una representació de l'obra d'en Manel Fontdevila «El Cavaller Immoral», que es vegé concorregudíssima.

* * *

Al Casino «La Unió» organitzen un ball que fou amenitzat per la Orquestrina «Red Ribbon's» de Palafrugell. Malgrat ésser en dia feiner, es

vegé molt concorregut, àdhuc per forasters. Aquell conjunt musical, integrat per joves, tots de Palafrugell, té una presentació sorprenent i dóna a les peces que interpreta una modernitat que ha de plaurer per força i molt més, creiem, quan posseeixin un millor domini de llurs instruments.

* * *

S'està treballant activament en la reparació del forat que els temporals havien obert en l'escollera, seguint de creure que en la propera tardor, que és quan es reproduïxen aquells amb més vigor, estarà ja degudament apariat.

* * *

En unes darreres oposicions obtingué la Notaria de Palamós, el culte i distingit advocat Sr. Josep M.ª Vilar de Orovio, que juntament amb la seva família s'hostatja en nostra Vila des de fa unes setmanes.

Sigui benvingut

* * *

L'Ajuntament de nostra Vila acordà canviar el nom del carrer de Munt per el de «August Pagès Ortiz» que com ja saben els nostres llegidors fou un dels principals propulsors de la fundació del Ferrocarril de Palamós a Flassà.

Trobem encertada la decisió.

* * *

I ja que parlem de carrers, insistim en la conveniència de la rotulació per medi de plaques dels noms llurs i també dels números de les cases. Donariem una mostra de cultura i facilitats als forasters, i àdhuc a molts amics nostres que s'ens vénen queixant del mateix.

La secció de nois de l'Hospici Provincial de Girona, que substituï a la de noies en el seu estiu en nostra vila, ha marxat ja a llur residència habitual.

* * *

Han passat, avui, dia en què escrivim aquesta crònica, els braus «misatgers d'energia» de la X. Volta ciclista a Catalunya. S'en ha endut una prima que havia ofert el personal de «Manufacturas de Corcho», el corredor Maximí Riera que conduïa el primer grup on anaven les primeres figures de la Volta. Llur pas ha sigut presenciât per moltes persones que en tot moment han aplaudit, encoratjant-los.

* * *

Des dels dies 14 al 21 del proper Octubre es celebrarà en la nostre parròquia una tanda d'exercicis oberts sota la direcció del Rvnt. P. J. Ramon M. de Bolós.

* * *

Corren rumors de què s'estàn portant negociacions per procedir a l'enquitranament del pis del carrer major, millora molt convenient doncs el trànsit continu que sofreix aquell carrer ho reclama, oi més celebrant-s'hi diàriament el mercat.

* * *

El dia 29 del present mes, en la nostra església parroquial contrauran matrimonial enllaç el nostre distingit amic en Domènec Palet i Castelló fill de l'acabat industrial En Miquel Palet, i la bella i distingida senyoreta Na Maria Matas i Pagés, filla del conegut consignatari En Juli Matas. Finida la cerimònia, empendran el viatge de noces cap a l'estranger. Els desitjem un seguit de benaurances.

Registre Civil

Agost

Naixements: Concepció Ayllón Torregrosa, Andreu Alguacil March, Jordi Alguacil March, Angela Roca Soler, Maria Rosa Caules Boada, Laura Palet Pallí.

Defuncions: Maria Gibert Bernat, de 70 anys, vídua; Jaume Fornell Altiramas, de 54, casat; Dolors Trull Castelló de 65, casada; Josep Vidal Deulofeu, de 42, casat; Josep Flaquer Estraban, de un mes; Margarida Oliver Sàbat, de 80, vídua; Pere Buxeda Bayell de 74, vidu; Elisenda Esterit Vila, de 55, vídua; Josep Santamaria Mullet, de 17.

Matrimonis: Juan Martí Roqué amb Benita Rosa Plaja.

Moviment del Port

Agost

VAPORS NACIONALS

Cabo la Plata, Vilafranca, Anciola n.º 1 (2 vegades), *Cervera* (2 vegades), *Cabo Toriñana, Cervera i Cabo Menor.*

VAPORS ESTRANGERS

Carpio, i Colon, anglesos; *Primo, Pietra Ligure, Amedeo Cerereti, Moncalvo, Serenitas, i Anita*, italians; vapor rotor *Barbara*, alemany; *Hellen*, norueg; *Blue Triangle*, americà; *Neptun*, danès.

VELERS NACIONALS

Joven Paquito (4 vegades), *Maura, Ramona, Félix Martí, Maria del Pilar, Isla de Ibiza, Mascota.*

VELERS ESTRANGERS

Lilly, Ausonia i Olga, italians.

J. Cabarrocas-Lluch

Agent de Duanes Col·legiat

Cases a :

Port - Bou i Cerbère

CORRESPONSALS A PARIS :

3, Rue Saint-Vincent-de-Paul

CASA ALIADA : LAVION —

Rue Stanley, 80 - Bruxelles

Corresponsals a :

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELILLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES

Casa central:

BARCELONA

Via Laietana núm 30

Teléfono, 2.060 - S. P.

**Doctor Ramon
Perpiñá Mas**

Especialista en malalties dels ulls. Ex-alumne de les Facultats de Medicina de París i Barcelona.

Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convingudes. Festius de 10 a 12.

Provença, 185. 1-2
(Entre Aribau i Universitat),

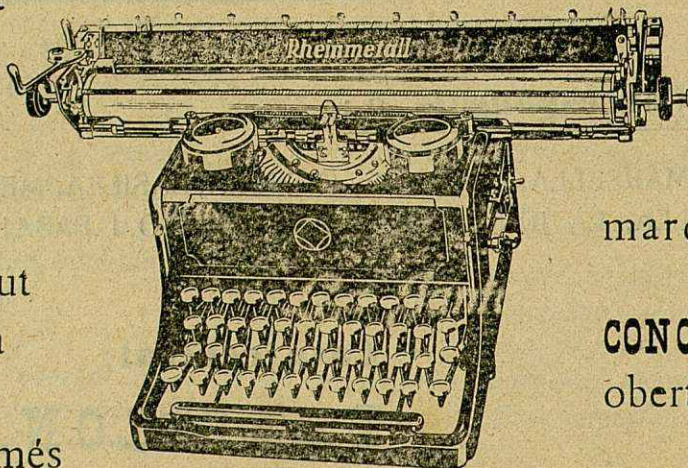
ANIS DEL TIGRE
EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ
ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

La

ha sigut
elegida
entre
les demés

marques
en
CONCURS
obert per
la

Direcció General de Comunicacions

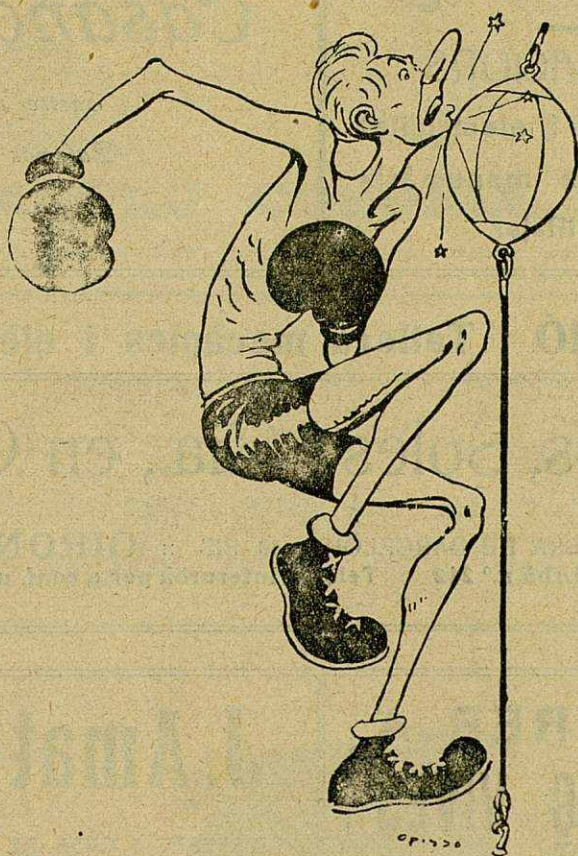
Demanin oferta al representant exclusiu

Floréns Castelló.- Apartat 1.- Palamós (Girona)

Bicicletas - Accesorios
SPORTS

SANROMÀ

Balmes, 62 - Teléfono A. 1445 - Barcelona

Pidan Tarifas de Precios

CAP DE SANT SEBASTIA

PALAFRUGELL

HOTEL RESTAURANT

Dirigit per **MODEST LLADÓ**

En el punt més bell de la Costa Brava — Restaurant al cobert i a la carta
Còmodes habitacions

Autos turisme a l'arribada dels trens a Palafrugell — Telèfon 1405

EMILI NOYA

INSTAL·LACIOTIS

per aigua, gas i electricitat
reparacions de maquinària

Carrer Major

Casanovas

Sastre

Palamós

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon interurbà per a conf. n.º 6

SASTRER A LLORENÇ VIVES

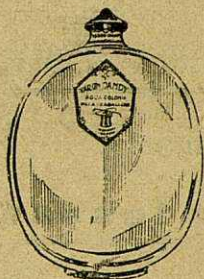
Trajes d'última creació. - Especialitat en trajos de totes classes i gustos. - Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4 - PALAMOS

J. Amat i C.^a

DISPESES I CASA DE MENJARS
ESMERAT SERVEI
ES SERVEIX A LA CARTA

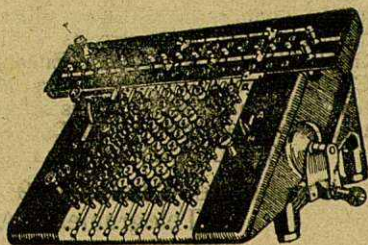
Pi i Margall, 8 - Palamós

FIJAPELO COLONIA LOCIO

TOTA oficina moderna deu posseir una màquina de calcular. Simplifica i assegura la exactitud de les operacions. Un sol error pot costar-li a vegades lo que costa una d'aquestes màquines.

Demani
detalls i
escolleixi la
Rheinmetall

Per posseir
tots els perfec-
cionaments des-
coberts fins
avui

Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: **R. CASAS**

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA E HISTÒRIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

On parle français

Englis spoken

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Trajos del pais i inglesos

Telèfon 1160 A

Ronda de St. Pere, 7, ent.

Barcelona

Maquinària i articles

**PER LES ARTS
DEL LLIBRE**

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT — Fustatge per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per impremtes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartó — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'impremtes. — Màquines noves i RECONSTRUÏDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.

Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve e Barcelona